

Men så vil jeg spørge: Synes hr. Niels Helveg Petersen ikke, at det er lidt besynderligt, at man fremsætter et ønske om en udredning, som hr. Niels Helveg så fuldstændig kritikløst overtager som sit, uden at have et eneste bud på, hvad det egentlig er, der skal ske? Man vil have en analysegruppe til at finde ud af, hvad det er, man selv mener. Hvad enten man vil ændre grundloven, eller man vil arbejde inden for den eksisterende grundlovs rammer, så må man dog vide, hvad det er, man vil.

(Kort bemærkning):

Niels Helveg Petersen (RV):

Jamen det har forslagsstillerne jo selv nøje gjort rede for på Nyborg Strand, nemlig at de ønsker at klargøre grænsefladerne mellem, hvad der er statens rolle, og hvad der er kirkens egen rolle. Hvordan er det gået til, at denne enhed er blevet brudt? Jeg synes faktisk, at hr. Jesper Langballe burde spørge sig selv: Hvordan kan det egentlig gå til, at der pludselig er dette ønske fra menighedsrådene, fra bisper, provster og præster om at få en sådan udredning af grænsefladerne mellem, hvad der er statens og kirkens anliggender? Det skyldes jo den administration, der har været af de kirkelige forhold og den kirkelige debat i de sidste par år. Meget enkelt.

(Kort bemærkning):

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil gerne gøre hr. Niels Helveg Petersen opmærksom på, at menighedsrådene absolut ikke er identiske med Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer, og at mange, mange menighedsråd, måske et flertal, ikke støtter den kurs her. Man kan tale om grænseflader, men man må vel så ville et eller andet med de grænseflader – hvad er det, der skal flyttes?

Jeg vil så sige noget med hensyn til grundlovens § 66. Hr. Niels Helveg og jeg har jo tyvstaret debatten her til morgen, og der gjorde jeg hr. Niels Helveg opmærksom på, at det er noget historisk og sprogligt fup, når man taler om denne løfteparagraf. For sagen var jo, som hr. Niels Helveg også godt ved, at grundlovsfædrene oprindelig mente, at der var tale om en løfteparagraf, der bebudede en kirkeforfatning, men at de meget hurtigt blev meget klogere, især Grundtvig og Frederik Barfod, og fandt ud af, at det ville være døden med en selvstyrende kirke. Siden har ordene folkekirkens forhold ordnes ved lov betydet: ordnes af Folketinget.

(Kort bemærkning):

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg synes ikke, at der er nogen grund til at diskutere, hvad der var meningen med grundlovens § 66. Det fremgår af forarbejderne fra den grundlovgivende forsamling, og det var meningen, at der skulle gives en kirkeforfatning, som gav kirken selvstyre i forhold til sine egne anliggender. Det var hensigten. Langt op i 1900-tallet var det også den herskende opfattelse, ikke mindst f.eks. for hr. I. C. Christensen, som i 1907 gjorde et stort forsøg på at få udarbejdet en kirkeforfatning. Det har været den almindelige opfattelse, at forfatningen, som det nu stod i grundloven, skulle gives ved lov, og at meningen var, at kirken derved skulle sikres et større indre selvstyre.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til hr. Jesper Langballe. Den næste er fru Birthe Rønn Hornbech for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning):

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hr. Niels Helveg Petersen sagde med stor styrke, at både biskopper og provster og Menighedsrådsforeningen går ind for at få nedsat dette udvalg, eller hvad det nu skal være. Nu vil jeg ikke påberåbe mig, at ingen ønsker en ny strukturkommission, for det tror jeg også hr. Niels Helveg Petersen godt ved. Men kan hr. Niels Helveg Petersen fortælle mig: Hvordan kan det være, at da lige præcis de samme organisationer for mindre end to år siden af kirkeministeren blev bedt om at komme med det bekendte bloktilskudsudvalgsarbejde, skrev man, at man gik helt uden om alle de her spørgsmål. Der havde man en rimelig chance for dog bare at betræde en smule jomfruelig grund, hvis det var så vigtigt at få dette retslige tussmørke, som jeg sætter stor pris på i folkekirken, afskaffet.

Kl. 11.40

Har hr. Niels Helveg Petersen noget bud på, hvordan det kan være, at de pågældende – når der sidder en biskop og en menighedsrådsformand og en provst sammen i et udvalgsarbejde, hvor det skriger til himlen, at det kunne have været godt med en udredning af stat/kirke – så ikke kan, når de selv har fået opgaven?